

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 53.803 van 19 juni 1995
in de zaak A. 59.797/X-4087.**

In zake : Joseph Ernest VAN DEN BROECK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DAEM,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jetselaan 32/2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 9 september 1994 namens Joseph VAN DEN BROECK, inspecteur bij de Administratie der douane en accijnzen, werd ingediend door zijn raadsman W. DAEM, advocaat te Brussel, om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 11 april 1994 waarbij Ferdinand BREEUR, met ingang van 1 december 1993, bevorderd wordt tot adjunct-directeur;

Gelet op het arrest nr. 50.169 van 14 november 1994 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 maart 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 mei 1995;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. DAEM, die verschijnt voor verzoeker, en van Auditeur-generaal G. DEKELVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak reeds werden samengevat in het arrest nr. 50.169 van 14 november 1994;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat het bestreden besluit geen motivering bevat waarom van de anciënniteitsrangschikking van de kandidaten werd afgeweken ten nadele van verzoeker en in het voordeel van de benoemde;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat het bestreden koninklijk besluit uitdrukkelijk is gemotiveerd aangezien het in zijn aanhef verwijst naar de toepasselijke reglementering en melding maakt van het voorstel van het college van dienstchefs

van 15 september 1993, van het feit dat het college geoordeeld heeft dat de titels en verdiensten van de drie naar anciënniteit vóór verzoeker gerangschikte kandidaten, waaronder verzoeker, zich op een duidelijker lager niveau situeren dan deze van Ferdinand BREEUR, van de vergadering van het college van dienstchefs van 10 november 1993 en van het feit dat het college op die datum, na verzoeker te hebben gehoord en de bezwaarschriften te hebben onderzocht, gemeend heeft het initiële voorstel te moeten handhaven, dat die formele motivering ook "afdoende" is in de zin van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, dat uit de notulen van de vergaderingen van het college blijkt dat verzoeker niet werd voorgesteld omdat hij zware nalatigheden heeft begaan bij de behandeling van dossiers, wegens zijn prestaties, zijn algemene houding, inzet en rendement, dat van deze bezwarende feiten geen melding kon gemaakt worden in het benoemingsbesluit zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van artikel 4, 3° en 4° van de wet van 29 juli 1991, naar luid waarvan de door die wet voorgeschreven motiveringsverplichting niet van toepassing is indien de motivering afbreuk kan doen aan de eerbied voor het privéleven of aan de bepalingen van de zwijgplicht, dat, met verwijzing naar de arresten BORGIONS, nr. 43.605 van 2 juli 1993 en 45.899 van 31 januari 1994, de voorstellen waarnaar het benoemingsbesluit verwijst betrokken moeten worden bij het onderzoek van het afdoende karakter van de formele motivering, dat uit de notulen van de vergaderingen van het college van dienstchefs blijkt dat dit college en de benoemende overheid gesteund hebben, voor de benoeming die een benoeming naar keuze is, op in feite en in rechte aanvaardbare redenen om naar recht en redelijkheid te oordelen dat verzoeker niet als eerste kon worden gerangschikt voor de bevordering, maar dat integendeel Ferdinand BREEUR als eerste diende te worden gerangschikt;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord aanvoert dat ook het advies van het college van dienstchefs de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 schendt omdat het onvoldoende formeel gemotiveerd is;

2.4.1. Overwegende dat het doel van de motiveringsplicht erin bestaat dat de betrokkene zou weten waarom een voor hem ongunstige beslissing is genomen, derwijze dat hij zich, met de ter beschikking staande rechtsmiddelen, kan verweren tegen die beslissing, door aan te tonen dat de in de motivering tot uitdrukking gebrachte motieven niet gegrond zijn; dat uit de wet van 29 juli 1991 op de formele motivering de verplichting volgt om in het benoemingsbesluit zelf de motieven aan te geven waarom de overheid gemeend heeft de voorkeur te geven aan de benoemde Ferdinand BREEUR en dus, rechtstreeks of onrechtstreeks waarom in casu de anciënniteitsrangschikking ter zijde werd geschoven;

2.4.2. Overwegende dat het bestreden besluit als volgt is gemotiveerd :

"Considérant que le fonctionnaire proposé par le Collège des chefs de service en sa séance du 15 septembre 1993 a valablement introduit sa candidature à l'emploi déclaré vacant, qu'il remplit toutes les conditions de nomination et se classe quatrième parmi les candidats à la promotion;

Considérant que le Collège des chefs de service ayant estimé que les aptitudes et les mérites des trois candidats classés avant le fonctionnaire proposé se situent à un niveau nettement inférieur à ceux de ce dernier, a proposé celui-ci;

Considérant que dûment notifiée à tous les fonctionnaires concernés, la proposition du Collège des chefs de service a fait l'objet de quatre réclamations, avec demande d'audition;

Considérant que le Collège des chefs de service, en sa séance du 10 novembre 1993, après audition des intéressés et examen des réclamations, a estimé devoir maintenir sa proposition initiale";

dat uit deze motivering blijkt dat de benoemde op een geldige wijze kandideerde, dat hij aan alle voorwaarden

voldeed en dat hij zich op de vierde plaats rangschikt (volgens de anciënniteitsrangschikking), dat het college van dienstchefs geoordeeld heeft, oordeel dat het handhaafde na de bezwaarschriften te hebben onderzocht, dat de titels en verdiensten van de drie vóór hem gerangschikte kandidaten zich op een lager niveau situeren dan de zijne en om die redenen besloot hem voor te dragen; dat het bestreden besluit duidelijk formeel gemotiveerd is;

2.4.3. Overwegende dat derhalve de vraag rijst of de motivering ook "afdoende" is, zoals vereist door artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991; dat het bestreden benoemingsbesluit hoofdzakelijk gedragen wordt door de considerans dat het college van dienstchefs Ferdinand BREEUR, naar anciënniteit de vierde, voorgesteld heeft omdat de titels en de verdiensten van de drie naar anciënniteit vóór hem gerangschikte kandidaten, waaronder dus verzoeker, zich op een duidelijk lager niveau situeren dan deze van Ferdinand BREEUR; dat dit motief een nietszeggend motief is omdat er alleen gesteld wordt dat Ferdinand BREEUR benoemd werd omdat hij beter is dan de drie naar anciënniteit voor hem gerangschikten, of, a contrario, dat de drie naar anciënniteit voor hem gerangschikten slechter zijn dan hij; dat echter uit niets blijkt waarom Ferdinand BREEUR beter was, of, a contrario, waarom de anderen slechter waren; dat, wat betreft het betrekken van de adviezen van het college van dienstchefs in het onderzoek naar het afdoend karakter van de motivering, vastgesteld dient te worden dat uit niets blijkt dat verzoeker de adviezen van het college kende vooraleer hij zijn annulatieberoep indiende, zodat hij er zich dan ook niet kon tegen verweren; dat, in de mate verzoeker aanvoert dat het advies van het college van dienstchefs niet voldoet aan de vereisten van de wet van 29 juli 1991, geantwoord moet worden dat dit advies, een voorbereidende en derhalve niet voor vernietiging vatbare handeling is, en

bijgevolg niet onderworpen is aan de bepalingen van de wet van 29 juli 1991; dat verzoekers middel gegrond is;

2.5. Overwegende dat de andere middelen, in de veronderstelling dat zij ontvankelijk en gegrond zijn, niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden; dat er derhalve geen reden is om ze te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 11 april 1994 waarbij Ferdinand BREEUR, met ingang van 1 december 1993, bevorderd wordt tot adjunct-directeur.

Artikel 2.

Dit arrest zal in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien juni 1900 vijfennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.